

EDITORIAL

Avui, com tantes vegades, pensava en vosaltres. Cercava tot allò de positiu que teniu, malgrat aquesta adolescència “que toca”, però que a vegades ens fa perdre els estreps a tots.

També contemplava el meu entorn, m'agrada badar, la natura sempre em fa somriure, i em treu cabòries, i tot deixant-me portar per un munt de sentiments i sensacions, m'ha vingut a la memòria quelcom que vaig llegir, ja fa molts anys, i que he pensat que ho podríem compartir. Va per vosaltres.

És la història d'un home que estava tip de plorar. Mirà al voltant seu i va veure que tenia la felicitat al davant. Estirà la mà i la volia agafar.

La felicitat era una flor. La va collir, i, encara no la tenia a la mà, que ja s'havia esfullat. La felicitat era un raig de sol. Aixecà els ulls per escalfar-se la cara i tot seguit un núvol el va apagar. La felicitat era una guitarra. La va acaronar amb els dits. Les cordes es posaren a grinyolar.

Quan al capvespre tornava a casa, el bon home seguia plorant.

L'endemà va seguir buscant la felicitat. A la vora del camí hi havia un nen que ploriquejava. Per tranquil·litzar-lo, collí una flor i la hi donà. La fragància de la flor els perfumà ambdós. Una pobra dona tremolava de fred, coberta amb els seus parracs. Ell la va portar fins al sol, i també ell s'escalfà. Un grup de nois cantava. Ell els acompanyà amb la seva guitarra. També ell es delectà amb aquella melodia.

En tornar a casa, de nit, el bon home somreia de debò.

J. DE VIETINHGOFF

Redacció

M. Assumpció Gonzalo i alumnes

Compaginació

Impremta Monserrat - Amer

Portada

Núria Torres, Míriam Torrado,
Tània Bayé i Cristina Tarrés

Contraportada

Vicent Colom

Correcció

Dep. de Llengües (en la mesura que ha estat possible)

Col·laboracions

Departaments, Professors,
Alumnes i exalumnes

Coordinació

M. Assumpció Gonzalo i Casas
Montse Casadevall i Culí

La fan possible

Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!